

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

B. L. E. F. ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell, till Herr
 Doctor Eric J. Almqvist, Theol. Professor i Uppsala; dat. Stockholm
 och Laptensudden, den 1 Sept. 1791.

Innehåll:

Öröande våra Barn, Carl Gustaf Almqvists och Drite-louise
 Gjörsells Förlofning, med åtskilliga tillhörande Glädje-
 bebyggelser och reiprogue. Känslor häröfver.

Högvärdige Herr Doctor, Professor och ledamot af Kongl.
 Nordstjerne-orden.

Jag kan icke med orden uttrycka den känsla af Vördnad och
 Tilgifvenhet, hwarmed mit Hjerta uppfylles, då jag fann mig hedrad
 och förekommen med et Bref ifrån så respekttable Hand, och uti
 et så ömt, mig sjelf så högt intresserande ämne, eller min
 äldres Doters, Drite-louises Engagement med Herr Doctors k. Son,
 Herr Commisarien Carl Gustaf Almqvist.

Att på denne Säg förnya Bekantskapan med en af vårkyrkas
 vördnadsvårdaste lärare, med en af den grundeliga lärdomens
 Hufvudsfröder i vårt land, hade redan enfamt så mycket t
 smickrande och förbindande uti sig, at känna mig til stora
 Förbindelser skyldig; men då nu härmed --- samt til följ af
 Guds beynnerligen nådiga Skickelse, hvilken så nytt förut til,
 skyndat min yngre Doters et också redan fullbordadt Engagement
 i Norrköping -- äfven en icke mindre hedrande och både mig
 och min k. Hustru högst behagelig ägta förening emellan
 begge våra här förenämnde Barn fogas; så låter jag Saders-
 Hjertat hos Herr Doctorn sjelf blifva den bästa Tolk af min
 motvarande både Glädje och Erkänsla.

Min Doters medförer inga Aftedomar; men för hennes Lygden
 och Tänkessätt samt Hushällofset swara hennes både Mor och Far.
 Vi äge 3:ne Barn, för hvilka alla vi hafve den största orsak
 at tacka Gud -- de utgjöra visserligen i hög Grad vår Glädje och Tröst --

Si.

Collectio
 Gjörwellsiana

Ni äfste dem således alla Tre; men skulle någon af dem hio ofo
åga Förbrudet, så wore det ofelbart vår kära Louise. När nu härtill
kommer, at hon får gifva sin Hand och sit Hjerta åt en Man, som
ifrån första Dekansskapen tillrinnit sig uti vårt Hus allas
Kogagtring och Vänskap, som ju mera man lärer känna hans
Egenskaper, både såsom Vän och såsom ämbetsman, vinner uti
Tilgifvenheten; så lærer icke mera behöfva sägas til förutseendet
af en den lycksaligaste Förbindelse, som Människjon emellan
skiftas kan; en Förbindelse, som utomdes gjort sig Hjelt, som
deras Hjertan gjort, icke någon slags annan affigt, än den,
at lefva för hwarandra öfveka. Så sådana Förbindelser flutas
nu för tiden, hållt här uti den yppiga och äfven uti denne väg
så föga granlaga Skufvudstaden. Ni Föräldrar hafve derfor, i
från vår sida, med tilligaste Talsamhet emot Forsynens ledande
Hand och med glädje lämnat vårt örfall til en så beskaffad
Förbindelse; och då min Dotter äfven hugnas af sina kära
Svårföräldras både samtycke och Vålsignelse, så finner jag
ingen ting vidare återstå för dessa våra Barn at blifva
til fulla lyckliga, än om Gud behagar låta en så väcker,
en på så ädla och christeliga grunder träffad Förbindelse
gå uti sin frara Gullbordan.

Nåde min Skiffru och jag recommedera imedertid vår kära
Dotter uti sina wördade Svårföräldras gunstiga utanka och
äna Demötande, samt lærer hon Hjelt hafva den äran, at
med sin ödmjuka Skrifvelse ursakta; äfven som vi be om vår
ödmjuka och förbundna Skälning til hela det wördade och älskade
Huset i Tierp.

Såsom förstående Förbindelse fogar til Vänskapens Band äfven
det af Släktskap; så utbeder jag mig ock den äran, at få huden,
efter hedras med S. d. r. Namn; äfven som jag räknar mig det
altid til utmärktafte både Heder, glädje och Skyldighet, at med
wördnadsfull återwänskap och Tilgifvenhet få förblifva

Min Wördade Herr Broders

ödmjukafta Genare
Gjorwell.

P.S. Jag utber mig den äran, at få upvakta Min Gunstige
Herr Broder med et Paket af Növa litteraria, ibland hvilka
äfven finnes några nörigima Gryphwaldensia ifrån vår
General-Superintendent uti Konungens Tyske Stater.
Nota på hela innehållet finnes särskild bilagd; men
sjelfva Paketet har jag bedt min k. Svärson vara så god och
vidare beförda. Om mig tillåtes, fortfar jag med dessa,
ehuru obetydliga, lecturer vid lediga stunder.

Den 25. Aug. firades, på mycket ofskyldigt, men ganska glädt,
Sätt vår älskade Lovises Namnsdag; och såsom en min
Elev, Lieut. älf vid Arméens Flotta, son af den vittre Dom-
Proffen i dinköping, var närvarande, så fögnade han ock
min Dotter med i affkrift bilagde verser. Denne min nu mera
bleud de lefvande äldste Vänns Son har tillfom upvänt med
mina Barn, och älskar dem såsom sina Systkon; hvarifrån
ock de kämlofulla uttrycken i hans pastorale ordade sig
härleda

Dr 16

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye

the eye